

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

de Monopoler, medmindre man ogsaa fjerner de Monopoler og Rettigheder, som Landmændene har, og jeg vil spørge: Tror han ogsaa, det kan gaa an? Tør han tage det Standpunkt, at han vil fjerne de Monopoler for Landbruget, der gives igennem Handelsaftalerne, de Monopoler, der ligger i, at ingen Landbrugsvarer kan indføres her til Landet til at konkurrere med vore egne Landbrugsvarer, saa vil jeg sige, at han er meget letsindig. Tør det ærede Medlem tage det Ansvar at fjerne de Monopoler, som Landbruget har med Hensyn til Sukkerproduktionen, Kartoffelmelsproduktionen og Svineproduktionen? Hvis det ærede Medlem tør tage dette letsindige Standpunkt, mener jeg, det er overflødigt at diskutere med ham, for saa er han inde i en saa letsindig Politik, at saa er der intet, der kan overbevise ham.

Brorsen: Det er kun faa Bemærkninger, jeg har at gøre i Anledning af de Udtalelser, der er fremsat, nu sidst af den højtærede Landbrugsminister. Den højtærede Minister var inde paa mine Udtalelser vedrørende Etableringslaanene og mente, at det var noget urimeligt, hvad man havde staaende i den nuværende Lov, at for at der i det hele kan ydes Etableringslaan, skal det enstemmigt vedtages af Jordlovsudvalget. Jeg har dokumenteret — og det ved andre ærede Medlemmer, der sidder i Statens Jordlovsudvalg, ogsaa Socialdemokrater —, at med Hensyn til de Forslag, vi har været stillet over for om at yde Etableringslaan i de sønderjyske Landsdele — og det er jo der, det er foregaaet —, har vi været enige hver eneste Gang, og det er da et Bevis paa, at det kan lade sig praktisere. Og netop i Betragtning af, hvad den højtærede Minister ogsaa udtalte, at vi skulde vise Forsigtighed just paa dette Punkt, er det et Spørgsmaal, om det ikke vil være rigtigt, at man opretholder Bestemmelsen om Enstemmighed. Da det er gaaet godt hidindtil, hvorfor skulde der saa ikke være Grund til at tro, at det vil gaa paa lignende Vis i den Tid, vi gaar imod?

Man kan naturligvis fremstille det paa den Maade, at det er jo egentlig forfærdeligt, at et enkelt Medlem, det ærede Medlem Hr. Ulrich eller en anden, kan sætte sig op imod hele det øvrige Jordlovsudvalg. Men det er jo et meget stort Ansvar, en saadan Mand paatager sig, i det Øjeblik han ene Mand gaar imod, hvad de 14 andre mener absolut er ret og rigtigt, og derfor tror jeg, at det er tænkte Tilfælde, og at det aldrig vil gaa saadan. Jeg har for øvrigt ikke i

den Grad bundet mig til Enstemmigheden, at jeg ikke mener, at der kan tales om det som om alt andet i det Udvalg, der faar med Sagen at gøre.

Jeg har allerede citeret, hvad den højtærede Minister udtalte om Forsigtighed. Det hænger antagelig sammen med, at han inderst inde ligesom vi andre alligevel er bange for, at Gælden skal blive for stor, naar der er for let Adgang til at faa Laan, naar man siger: I kan ikke alene faa Laan til Indkøb af Jord og til Opførelse af Bygninger, I kan ogsaa faa til Anskaffelse af Besætning og Inventar, det hele staaer fikst og færdigt; I behøver ikke at anstrenge jer i de unge Aar for at spare noget sammen, for vi kommer med det hele, hvis I ingenting har i det Øjeblik, I søger om et Brug i Henhold til en saadan Lovgivning.

Jeg mener, at vi dermed ødelægger Bestræbelser, der er af den største Værdi. Der er alligevel i vore Dage en hel Del unge, der ser hen til Fremtiden og i Tide økonomiserer, saa at de har en lille Kapital i det Øjeblik; de skal ind i en Virksomhed som den, der er Tale om her. Det skal man ikke ødelægge, og det er derfor, jeg bestemt har betonet, at saadan at give Etableringslaan over en lav Sko kan vi ikke være med til. Der maa foretages en meget grundig Undersøgelse i hvert enkelt Tilfælde, og saa kan der naturligvis blive Tale om at gaa noget videre end til Sønderjylland alene.

Om Ministerens og det ærede Medlem Hr. Aage Foghs Udtalelser vil jeg sige, at man fra den Side jo altid er lidt indigneret, naar vi hævder, at de ikke har gjort tilstrækkeligt for det samlede Landbrug. Det har de ikke, og det nytter ikke, at de siger: Ja, men læg nu Mærke til, hvorledes Priserne paa Landbrugets Produkter var i 1932, og hvorledes de er steget; vi var inde i en negativ Forrentning af det samlede Landbrug i 1932, og nu er vi dog efterhaanden kommet op paa 3—4 pCt. Ja, Priserne ude paa Verdensmarkedet er steget, men det er vel ikke Regeringen, der er Skyld i det. Det er ganske vist, ikke mindst efter det ærede Medlem Hr. Aage Foghs Mening, meget formaende Mænd, men jeg tror alligevel ikke, han vil forsøge paa at faa os og sig selv til at tro, at det er Regeringen, der er Skyld i, at Priserne ude paa Verdensmarkedet er steget. Det kan vi glæde os over alle sammen, og Opgaven er saa meget lettere at løse nu, da vi altsaa er naaet op til en positiv Forrentning paa henimod 4 pCt., men de Herrer vil jo ikke være med. Det viste sig ved Behandlingen af det Forslag, vi havde for for kort Tid siden, at